

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3473/2018
07.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Урош М. Ташмановић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градски јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 1497/16 од 04.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца за одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 1497/2016 од 04.10.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 1497/2016 од 04.10.2017. године као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 250.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 8790/14 од 23.09.2015. године, првим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде штете исплати износ од 990.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2008. године до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара. Трећим ставом изреке одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж број 1497/16 од 04.10.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Благовремено изјављеном ревизијом на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 у 111/09) који се примењује на основу чл. 506. став 1. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 55/14) тужилац побија другостепену пресуду наводећи да је у досадашњем току поступка доношењем

нижестепених пресуда одступљено од досада прихваћене праксе у предметима који се заснивају на истом чињеничном стању и правном основу.

Одлучујући о допуштености ревизије на основу члана 395. ЗПП Апелациони суд је закључио да је у конкретном случају потребно да се размотри питање од општег интереса, уједначи судска пракса и по потреби да ново тумачење права.

Врховни касациони суд је размотрио побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 395. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, према одредбама члана 394. наведеног закона, када је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса и када је потребно ново тумачење права.

Према стању у списима тужилац тужбом тражи накнаду материјалне штете, изгубљене добити због незаконитог рада државног органа, позивајући се на одредбу члана 172. Закона о облигационим односима. Тужбени захтев засновао је на чињеницама да му је тужени причинио материјалну штету поступајући по неуставној одлуци тако што је у утуженом периоду одбио да му изда дозволу за рад.

Одлуком Уставног суда У 53/04 оцењена је као неуставна одлука о ауто такси превозу („Службени лист града Београда“ број 12/0214/04) и након тога тужиоцу је дата сагласност за обављање делатности аутокси превозника, па је правилан закључак нижестепених судова да су доношењем одлуке Уставног суда отклоњене све правне последице неуставности одлуке која је била на снази до доношења одлуке Уставног суда, због чега нема места примени чл. 395 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу чл. 394. и 404. ЗПП ревизијски суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је првостепеном суду дана 20.05.2011. године а вредност спора износи 999.000,00 динара према члану 29. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 394. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена о имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да ће неблагоприятну, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити ревизијски суд решењем, ако то у границама својих овлашћења (члан 401.) није учинио првостепени суд.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против пресуде против које се по закону не може изјавити применом члана 404. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке решења.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 161. став 2. у вези са чл. 199. ЗПП према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић